

have Lov til at slaa fast, at Regeringspartiets Ordfører (Knud Kristensen) har sagt her, at der kan ikke være Tale om, at de foreslaaede Ændringer vil medføre en Besparelse paa 10 Mill. Kr. som opgivet af Ministeriet, men højst 6 Mill. Kr., og jeg vil gerne dertil føje, at disse 6 Mill. Kr., som derefter bliver tilbage som Besparelse, er beregnet paa Grundlag af en ekstraordinær Arbejdsløshed. Vi har nu 92 000 arbejdsløse, og hvis man regner efter, hvad den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse gennemsnitlig vil koste, og hvad den har kostet i den Tid, den har eksisteret, vil Besparelsen ikke blive 6, men 3 Mill. Kr. Derfor ønsker jeg at slaa fast, at de 10 Mill. Kr., man har anført som Besparelse i Henhold til de foreslaaede Ændringer, er fuldkommen Blændværk. Der er ingen, som kender disse Forhold, der tror derpaa, og at alle ogsaa ved det, er dog betydningsfuldt, fordi disse 10 Mill. Kr. indgaar i den samlede Sum, som Ministeren mener vil kunne spares gennem de Ændringsforslag til den sociale Lovgivning, Ministeriet har fremsat. Efter det, der er erkendt af Regeringspartiet, vil de 10 Mill. Kr. altsaa under normale Forhold kun kunne komme til at betyde 3 Mill. Kr.s Besparelse. Jeg vil derfor tillade mig at foreslaa, at vi i denne Sag gaar den Vej, som jeg for mit Vedkommende har anbefalet, at opretholde det nuværende System, men gennemføre den Ændring, som Forholdene tillader, at Arbejdsløshedsfonden med sine hidtidige Funktioner opretholdes ved Bidrag alene fra Arbejdsgivernes Side. Derved vil der fremkomme betydelige Besparelser, som, saa vidt jeg kan se, vil faa nogenlunde samme Omfang som det, der bliver Resultatet af dette Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): De Mennesker er jo i Almindelighed lykkelige, der mener sig i Besiddelse af en Medicin, som kan give Lægedom for hvilke som helst legemlige og sjælelige Brøst, og det er ikke underligt, naar de tror, de besidder en saadan Medicin, at de saa føler Trang til at fremvise den for muligvis derigennem at bidrage til, at den samme Lyksalighedsfølelse kan opstaa hos andre. Det er saaledes, jeg ser paa det ærede Medlem Hr. Axel Dams Optræden ved denne Lejlighed. Jeg kan kun udtale min Glæde over den sikre Tro, som opfylder ham, den har jo ogsaa givet sig Udslag her i denne Forsamling. Om de Virkninger, som man vil se ved at tage Medicinen ind, vil gøre, at et stort Tal yderligere slutter sig til,

stiller jeg mig meget tvivlende overfor, og jeg skal indtil da, til jeg maatte faa denne Tvivl afkræftet eller bekræftet, ikke yderligere beskæftige sig med det ærede Medlems Bemærkninger, saa meget mere som han jo taler om Virkningen paa Maanen af de Foranstaltninger, der her er Tale om, og formentligt ved sit indgaaende Kendskab til sin Universalmedicins Virkninger ogsaa ved noget om, hvilken Indflydelse den har paa denne vor nærmeste Klode, hvor jeg maa antage, den hidtil har været større end her paa Jorden.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen synes jeg skulde undlade at gøre Bemærkninger af den Art, han her fremsatte, om, at nu gaar Landbostanden stolt forbi Nøden, og at man meget skal frabede sig Sympati fra saadanne Elementer indenfor Landbostanden, der nærer Opfattelser som dem, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen her har givet Udtryk. Jeg tror, det er en meget uforstandig Tale, som i Lighed med, hvad det store Hovedorgan for Socialdemokraterne en Gang imellem fremsætter, behandles bedst, naar man skriver det i Glemmebogen. Men det vil ikke være skadeligt, om ærede Medlemmer af Socialdemokratiet, som føler Trang til at lufte deres Stemning overfor vort Hovederhvervs Udøvere, gjorde det med lidt mindre Voldsomhed og lidt større Forsigtighed end den, de i Almindelighed bærer til Skue. Nu siger det ærede Medlem, at det er slet ikke Forhold, som ligger indenfor vore egne Omraader, som er bestemmende for Arbejdsløsheden; thi, siger det ærede Medlem, der er jo mange Lande udenfor os, der ogsaa har en stor Arbejdsløshed. Det er der, og det kan være af Aarsager, som er af samme Beskaffenhed, og det kan være af højst forskellige Aarsager, og indenfor hvert enkelt Lands Omraade, indenfor hvert Produktionsomraade, maa man gøre sig klart, hvad Grundene der er, og søge, om man gennem sine Foranstaltninger kan naa ned til Ondets Rod. Det er det, vi forsøger ved de Lovforslag, Regeringen her har fremsat, som er en Begyndelse til de Foranstaltninger overfor Krisen, som vi mener maa foretages. Naar det ærede Medlem siger, at man i Udlandet ikke er skredet til Foranstaltninger som dem, vi her beskæftiger os med, er det ganske naturligt, at man ikke har kunnet det, thi paa de allerfleste fremmede Produktionsomraader findes der ikke en Arbejdsløshedslovgivning, som er saa udviklet som den, vi besidder, og man risikerer derfor heller ikke gennem